

gang til den aabne Serie eller Afdeling — kan opnaa betydelige Væmpelser.

For øvrigt mener Flertallet, at det er uforsvarligt vedblivende at opretholde Haabet hos de bestaaende Kreditforeninger om Lovgivningsmagtens Samtykke til de ansøgte Vændringer, hvis dette Forslag ikke skulde blive ophøjet til Lov i indeværende Samling. Det er paa Tide, at de faa Klarhed herover, for at de kunne indrette deres Forhold efter Omstændighederne. Man maa derfor indtrængende tilraade Tinget at vedtage Lovforslaget i den indskrænkede Stikfelse, i hvilken det nu kommer til at foreligge, naar Flertallets Vændringer vedtages.

Mindretallet (Dalsgaard, Stov og Wistoft) har kunnet tiltræde de af Flertallet til §§ 1 og 2 stillede Vændringer, der i alt væsentligt føre disse Paragraffer tilbage til den Stikfelse, hvori de i Fjor bleve vedtagne af Folketinget. Derimod har man ikke kunnet tiltræde den af Flertallet hævdede Opfattelse, at det i Aar vil være rigtigst, at søge Statsgarantitanken gennemført paa anden Maade, end den af Folketinget i Fjor tiltraadte. Mindretallet tror for det første, at det er meget heldigere at faa Statsgaranti for de bestaaende Kreditforeningers Obligationer end for en ny Kreditforenings; thi da der ikke i øvrigt er Trang for nogen ny almindelig Kreditforening, kan en saadans Fremkomst let i flere Henseender komme til at virke uheldigt. Og Mindretallet kan dernæst heller ikke tro andet, end at det vil være lettere at gennemføre Statsgarantien for de bestaaende, prøvede Kreditforeningers Obligationer, end for en helt ny Forenings. I Henhold til disse Betragtninger har Mindretallet derfor under Vændringsforslag Nr. 3 stillet Forslag om en ny § 3 gaaende ud paa, at hde de bestaaende Kreditforeninger Statsgaranti for et begrænset Beløb af deres Obligationer. Forslaget er overensstemmende med det af Folketinget i Fjor vedtagne, og kan man derfor med Hensyn til dets nærmere Begrundelse henbise til den i Fjor om samme Sag afgivne Betænkning.

Medens et Mindretal (Naberg, Paulin og Reventlow) har kunnet tiltræde Vændringsforslaget Nr. 1 til § 1, maa dette Mindretal, der ogsaa kan tiltræde den foreslaaede ny § 3 om Statsgarantien, og i det væsentligste med den dertil givne Motivering, dog anse det for nødvendigt, at Lovforslagets § 2 i sin Helhed bibeholdes, om vi end kunne gaa ind paa den i Punkt 1. anførte Forandring og Punkt 2., der foreslaas uforandret optaget, saa maa vi dog anse det for nødvendigt, at Punkterne 3, 4, og 5. opretholdes uforandrede, saaledes som de ere vedtagne i det foreliggende Lovforslag.

Herefter stilles følgende Vændringer:

Af Udvalget:

Til § 1.

1) § 1ste og 4de Stykke ændres „tre Tiendedele“ til: „fire Tiendedele“.

Af Udvalget undtagen Naberg, Reventlow og Paulin:

Til § 2.

2) Paragraffen affattes saaledes:

„Stadfæstelse af nogen af de i § 1 nævnte Statutforandringer kan af Indenrigsministeren betinges af, at Foreningen statutmæssig vedtager:

1. at det enkelte Medlems Stemmeret fastsættes i Forhold til hans Laans Størrelse, dog saaledes, at der ikke kan tillægges noget Medlem mere end 5 Stemmer;
2. at Reservefondens Midler skulle anbringes efter de i Statutterne givne Regler, derunder, at ingen Del af Reservefonden uden Indenrigsministerens Billigelse maa bruges til Udlaan til Foreningens Medlemmer.“

Af Mindretallet (Naberg, Dalsgaard, Paulin, Reventlow, Stov og Wistoft):

3) Der indsættes en ny § 3 saalydende:

„Indenrigsministeren bemyndiges til inden for enhver af de bestaaende Kreditforeninger at tillade Oprettelsen af en ny Af-